

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

lipiec 2014

109

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Warszawa 8.06.1991) „Niedziela, czyli dzień Pański, "dzień, który dał nam Pan". Życzę wam wszystkim, ażebyście przeżyli ten dzień właśnie tak, jako dzień, który dał nam Pan. Radujmy się w nim i weselmy. Radujmy się tą radością chrześcijańską, paschalną, nawet jeżeli jest wiele smutków, powodów do smutku, o czym nieraz słyszę. Niech jednak spod tego wszystkiego wydobędzie się chrześcijańska radość, radość zmartwychwstania, radość paschalna, radość niedzieli”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

DZIEŃ PAŃSKI

PROWADZĄCY: W lipcu, dla wielu czasie urlopu i odpoczynku, chcemy przypomnieć znaczenie niedzieli jako dnia Pańskiego. Podczas wakacji niektórzy zaniedbują niedzielną Eucharystię, ale inni znajdują czas właśnie na pogłębienie swej wiary. Jednym i drugim mogą pomóc słowa św. Jana Pawła II, który do niedzieli - pierwszego, najstarszego święta chrześcijan - przywiązywał wielką wagę. Naszą modlitwę i refleksję oddajmy w ręce Matki Bożej.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” lub dziesiątek różańca - Pan Jezus wzywa do nawrócenia i naucza o Królestwie Bożym. Śpiewają pieśń, np. *Chwałę Ciebie, Panie* lub *Alleluja, miłość Twa - jak blask słońca nad nami wciąż trwa.*

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Księgi Wyjścia: „Pamiętaj o dniu szabat, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz przeto w dniu tym wykonywać żadnej pracy (...). W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo, ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego pobłogosławił Pan dzień szabat i uznał go za święty”. (Wj 20, 8-11)

PROWADZĄCY: Świętowaniu niedzieli św. Jan Paweł II poświęcił specjalny list. My wysłuchamy fragmentów przemówień, które wygłosił podczas pielgrzymek do Polski. Przypomina w nich podstawowe wymiary niedzieli. Nie jest to odpowiedź

na pytanie, co w niedzielę wolno robić, by nie mieć grzechu. Jest to ukazanie sensu i piękna dnia Pańskiego. Kto zobaczy niedzielę tak, jak widzi ją Ojciec Święty, sam z siebie będzie pragnął przeżywać ją zgodnie z Bożym przykazaniem.

LEKTOR: Z homilii podczas nabożeństwa Maryjnego (Katowice, 20 czerwca 1983 – *nagranie*): „Samo dzieło stworzenia (czyli wyprowadzenia bytu wszechświata z nicości) przedstawione jest w Księdze Rodzaju jako "praca" Boga rozłożona na sześć "dni stworzenia". Po tych dniach Bóg odpoczął dnia siódmego, przez co Pismo Święte nakłada również na człowieka powinność odpoczynku; oddawania Bogu dnia świętego”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Lubaczów, 3 czerwca 1991 – *nagranie*). „Trzecie przykazanie Boże domaga się jeszcze przypomnień zupełnie elementarnych. Spodobało się Przedwiecznemu Ojcu uczynić Pośrednikiem naszego zbawienia swojego Jednorodzonego Syna, który dla nas stał się człowiekiem. Dlatego niedziela, dzień Jego zmartwychwstania, jest dla nas, którzy uwierzyliśmy w Chrystusa, dniem szczególnie świętym. W dniu tym gromadzimy się wszyscy wokół ołtarza, ażeby zaczerpnąć ze świętości Chrystusa i ażeby cały nasz tydzień uczynić świętym. Tutaj, podczas Mszy św., realnie uobecnia się ta niepojęta miłość, jaka została nam okazana przez krzyż Chrystusa. "Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne". "Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje". Dzisiaj, kiedy część katolików zaczyna zaniedbywać coniedzielną Mszę św., trzeba nam sobie przypomnieć szczególnie o tajemnicy tej Bożej miłości, jaką zostaliśmy obdarzeni w Chrystusie i która się uobecnia na Jego ołtarzu. Nie ludźmy się: odchodząc od źródeł miłości i świętości, odchodzi się od samego Chrystusa”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Ty wskazałeś drogę do miłości* lub *Uwielbiamy Jezusa, bo kocha nas jak nikt*.

LEKTOR: Z homilii podczas Liturgii Słowa (Warszawa-Praga, 13 czerwca 1999 – *nagranie*): "Dałem wam (...) przykład, abyście i wy tak czynili". W tych słowach Chrystus zawiera wielkie wyzwanie dla Kościoła. Dla nas wszystkich, którzy ten Kościół stanowimy - dla biskupów, kapłanów, osób konsekrowanych, dla wiernych świeckich: dawać świadectwo tej miłości, czynić ją widzialną i urzeczywistniać ją na co dzień. Tego świadectwa miłości, jedności i trwania we wspólnocie potrzeba dzisiaj światu, aby - jak powiedział Chrystus - ludzie "widzieli nasze dobre uczynki i chwalili Ojca, który jest w niebie". Chodzi tu przede wszystkim o jedność wewnątrz Kościoła na wzór jedności Syna z Ojcem w darze Ducha Świętego. "Cały Kościół - mówi św. Cyprian - okazuje się jako lud zjednoczony jednością Ojca i Syna, i Ducha Świętego". Każdy wierzący wnosi w tę wspólnotę swój własny wkład, swoje talenty, zależnie od powołania i roli, jaką ma do spełnienia. Jedność i zarazem różnorodność to wielkie bogactwo

Kościół, które zapewnia mu ciągły i dynamiczny rozwój. W duchu wielkiej odpowiedzialności wobec Chrystusa nieustannie obecnego w Kościele, starajmy się tę jedność urzeczywistniać dla dobra całej wspólnoty. Dlatego Kościół tak wielką wagę przywiązuje do uczestniczenia w Eucharystii, zwłaszcza w dzień Pański, w niedzielę, w którym obchodzimy pamiątkę zmartwychwstania. W Kościele w Polsce zawsze żywa była cześć dla Eucharystii i wielkie przywiązanie wiernych do niedzielnego uczestnictwa we Mszy św.”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie – cd.*): „Na progu trzeciego tysiąclecia proszę wszystkich moich rodaków: zachowujcie tę dobrą tradycję. Szanujcie Boże przykazanie o świętowaniu dnia Pańskiego. Niech ten dzień będzie naprawdę pierwszym ze wszystkich dni i pierwszym ze wszystkich świąt. Dawajcie wyraz waszej miłości do Chrystusa i do braci, biorąc udział w niedzielnej Uczcie Nowego Przymierza - w Eucharystii. Zwracam się tu w sposób szczególny do rodziców, aby podtrzymywali i pielęgowali piękny chrześcijański zwyczaj uczestniczenia we Mszy św. wspólnie ze swoimi dziećmi. Niech żywe będzie w sercach dzieci i młodzieży poczucie tego obowiązku. Niech łaska miłości, którą otrzymujemy przyjmując Eucharystię, umacnia więź rodzinną. Niech stanie się źródłem apostołskiego dynamizmu rodziny chrześcijańskiej.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Dziś jest czas by oddać Bogu chwałę, w tej świątyni, którą my jesteśmy sami.*

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Nowy Targ, 8 czerwca 1979 – *nagranie*): „Tu, na tym miejscu, w Nowym Targu, pragnę mówić o ziemi polskiej, bo jawi się ona tutaj szczególnie piękna i bogata w krajobrazy. Człowiekowi potrzebne jest to piękno krajobrazu - i dlatego też nic dziwnego, że ciągną tutaj ludzie z różnych stron Polski, a także i spoza Polski. Ciągną latem i zimą. Szukają odpoczynku. Pragną odnaleźć siebie w obcowaniu z przyrodą. Pragną odzyskać siły w zdrowym wysiłku fizycznym, w marszu, w podejściu, we wspinaczce, w zjeździe narciarskim. Ej, łąza się w oku kręci. (...) Teraz jeszcze pragnę zwrócić się do młodzieży, która szczególnie umiłowała te strony i tutaj szuka nie tylko fizycznego wytchnienia, ale także duchowego odpoczynku. "Odpocząć" - napisał kiedyś Norwid - to znaczy "począć na nowo". Otóż duchowy odpoczynek człowieka - jak słusznie wyczuwają to tak liczne środowiska młodych - musi prowadzić do odnalezienia i wypracowania w sobie owego "nowego stworzenia", o którym mówi św. Paweł. Droga do tego wiedzie poprzez słowo Boże odczytywane i celebrowane z wiarą i miłością, poprzez uczestnictwo w sakramentach, a nade wszystko w Eucharystii. Droga do tego wiedzie poprzez zrozumienie i realizację wspólnoty, czyli komunii z ludźmi, która rodzi się z Komunii z Chrystusem, z Eucharystii. Droga do tego wiedzie także poprzez zrozumienie i realizację ewangelicznej służby, czyli "diakonii". Obyście, moi

drodzy, nie ustalali w tym szlachetnym wysiłku, który pozwala wam stawać się świadkami Chrystusa”.

WSZYSCY: Śpiewają pieśń, np. *Gdy szukasz Boga, popatrz na kwiaty lub Jak dobrze jest dziękować Ci, Panie.*

JAN PAWEŁ II - OREŁDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: W litanii do św. Jana Pawła II prosimy o siłę dla chrześcijan, którzy pragną a nie mogą uczestniczyć w niedzielnej Eucharystii z powodu prześladowań. Módlmy się też za tych, którzy mogą a nie chcą świętować niedzieli, bo nie rozumieją znaczenia Dnia Pańskiego.

Litania do św. Jana Pawła II.

PROWADZĄCY: Módlmy się do Ducha Świętego i uświęcającego, by całe nasze życie kierował ku Panu Bogu i przemieniał w świadectwo Jego miłości.

WSZYSCY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Życie modlitwy wyrasta z uczestniczenia w liturgii Kościoła”. Duchu Święty, pociągnij wszystkich chrześcijan do żywego uczestniczenia w liturgii i pogłębionej modlitwy osobistej.
- „Eucharystia jest pokarmem duchowym, dzięki któremu możemy przynosić obfity owoc”. Duchu Święty, pomnażaj w nas owoce uczestniczenia w niedzielnej Eucharystii.
- „Ani troski rodzinne, ani inne sprawy nie powinny pozostawać poza sferą życia duchowego”. Duchu Święty, przyjdź, by wszystkie nasze czyny - modlitwa, praca i odpoczynek - miały źródło w Tobie.
- „Odpocząć” to znaczy "począć na nowo". Duchu Święty, spraw, by każda niedziela była nowym początkiem, uświęcającym cały rozpoczynający się tydzień.

WSZYSCY: Odmawiają „Ojcze nasz” i śpiewają pieśń, np. *Abba, Ojcze* lub *Duchu Ogniu, Duchu Żarze.*

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka.*

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: <http://www.wieczoryjp2.adoremus.pl/> Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl